

Špicľovanie, udávanie a evidovanie – tri stupne k slušnej spoločnosti na Slovensku

Branislav Michalka

11. marca 2023 ✝ Spoločnosť ✝ Komentár

Usmievajte sa, berie vás kamera

V pondelok sa odohrala v Michalovciach beseda troch režimových predstaviteľov – ministra obrany Naďa, ministra zahraničných vecí Káčera a novinárky Kajtárovej. Hovoriť o diskusii by znamenalo urážať elementárnu inteligenciu čitateľov. Akcia koncipovaná v duchu ideologického trialógu bez oponenta, pochopiteľná napríklad pri náboženskom stretnutí, udivujúca pri konaní deklarovaných demokratov v politike, však bola vyrušená z pokojnej harmónie liberálneho hrkútania troch oficiálnych hrdličiek, výkrikmi nespokojných občanov.

Ilustračný obrázok, zdroj: flickr.com

Tému diskusie ponechajme bokom a sústreďme sa na to, čo bolo podstatné – na reakciu urazených milovníkov ľudu. Tí na davové ohrdnutie svojej ľudomilnosti reagovali dvoma spôsobmi. Minister Káčer opäť dokázal, že pravdepodobne musí žiť v paralelnom svete, v ktorom mu pomocou medikamentov a hypnózy sugerujú, že je súčasťou distingvovanej aristokratickej smotánky z románov Marcela Prousta a Mauricea Baringa, chodí do opery na Wagnera, píše ruskinovské eseje o umení a číta po večeroch na „preskačku“ Pounda, barokových metafyzických básnikov a Gothajský almanach. Inak sa nedá vysvetliť jeho neustále, ostentatívne a schizofrenické pohrdanie luzou, ktorej správanie ovláda tak dokonale, žeby si mohol v danom odbore založiť večernú univerzitu a doškoľovať absolventov štvrtej cenovej skupiny.

Pre našu tému je však dôležitejšia reakcia budúceho neohrozeného frontového dobrovoľníka a virtuálneho ministra Naďa, ktorý sa snažil nespokojencov otvorene zastrašiť vyhlásením, že je rád, keď sa takto verejne prejavujú, pretože tak aspoň bezpečnostné kamery zaznamenajú ich tváre.

Toto nahlas a verejne vyslovené vyhrážanie sa špehovaním s možnými negatívnymi následkami voči politickým oponentom, ktorí sa navyše pohybujú na rovnakej ideovej vlnovej dĺžke, keďže obe strany sa zaprisahávajú demokraciou, sa stáva medzi slovenskými ľavicovými liberálmi a liberálnymi konzervatívcami čoraz bežnejším.

Z internetových diskusií do vlády

Predstava špicľovania živlov, ktoré majú kritický pomer k EÚ, USA, NATO, LGBT, WHO, BLM a ďalším pokrokovým skratkám, nie je u liberálov nová. Už pred mnohými rokmi sa stala pevnou súčasťou ich vyhrážania sa v anonymných internetových diskusiách. Akonáhle totiž títo ideoví potomkovia (z veľkej väčšiny aj biologickí) komunistov koncom 90. rokov rozpoznali, že mnohé pokrokové ideové predpoklady, ktoré im lahodili na pokrokovom komunizme, sa stávajú aj pevnou a modloslužobnou súčasťou nového poriadku, a ich spochybňovanie začína dostávať punc svätokrádeže a trestného činu, s radosťou sa začali vyhrážať všetkým nepokrokovým skeptikom.

Tá istá sorta ľudí, ktorá sa teraz mimoriadne sťažuje na internetové útoky dezolátov, sa sama celé roky vyhrážala za politicky nekorektné vtipkovanie udaním a trestným stíhaním. Nechýbali ani vyhrážky fyzickou likvidáciou, adresované tupej slovenskej spodine, ktorá si napr. dovoľila voliť v rozpore kýženým euroatlantickým očakávaním.

To, čo bolo kedysi záľubou liberálnej úderky na internete, to sa stalo počas vládnutia súčasnej politickej kliky bežnou hantýrkou oficiálnej politickej, mediálnej aj mimovládnej elity. Hra na demokraciu a pluralitu sa skončila, a nastal čas šírenia strachu, hľadania zradcov, vyhrážania sa a vyzývania na celospoločenské udávanie nespoľahlivých živlov.

Vyhrážanie môže mať rôzne podoby. Môže byť arogantné a chrapúnске, ako v prípade ministrov, alebo len naznačené, pre tých, ktorí dokážu čítať s porozumením. Tak napríklad tento týždeň v piatok uverejnil *Denník N* rozhovor s odborníkom na bezpečnosť davu a nočným primátorom Martinom Kráľovičom, ktorý niesol názov: *Mnohé porušenia zákonov na protestoch vieme zdokumentovať kamerou*. Je to len náhoda? Asi nie, vzhľadom na to, že hneď prvá otázka rozhovoru sa týka minulotýždňového antisystémového protestu v Bratislave, ktorý napriek jeho mediálnemu utajovaniu a bagatelizovaniu výrazne vystrašil svojou masovosťou všetkých pokrokovito zmýšľajúcich súdruhov. No a keďže sa tam zmieňuje ako dôvod na možný policajný zásah aj používanie zlých symbolov, netreba dvakrát premýšľať komu je určená táto vyhrážka.

Majte oči otvorené

Móda špicľovania sa rozbieha naprieč Slovenskom a na všetkých frontoch. Pred štyrmi dňami sa na facebooku *Zastúpenia Európskej komisie na Slovensku* objavila táto výzva, v rámci pokračujúcej špicľovacej kampane s orwellovským názvom *Budem mať oči otvorené*:

„*Majte oči otvorené všímajte si rôzne typy xenofóbie.*“

Celá kampaň, ktorej logo bdelého a otvoreného oka silne pripomína symboliku distopických románov o futuristických totalitných spoločnostiach (a môžeme ho ako výstrahu sledovať aj na karosériách autobusov) je organizovaná a financovaná Európskou úniou, čiže aj z našich daní. V rámci kampane si dokonca bdelí donášači môžu pripnúť odznak s logom – otvoreným okom, aby ako agenti inkluzívnosti dali najavo svoju príslušnosť k oficiálnej politickej ideológii. Organizátori pamätali na všetko.

Za násilie, ktoré majú snaživí donášači nahlasovať, považujú organizátori kampane „*násilie na ženách, xenofóbiu, diskrimináciu voči Rómom, homofóbiu či násilie na deťoch*“. Tu je dôležité si uvedomiť,

že podľa neomarxistického kánonu sa násilím nemyslí len fyzické násilie, ale aj verbálne a psychické. Čiže predmetom udania môže byť politicky nekorektný vtip, nekorektné šomranie na správanie Rómov u lekára, vtipkovanie so ženami (či dokonca lichotenie?), autoritatívne správanie voči deťom a podobne.

Čo vidíte, to hláste

Pozadu nezostávajú ani iné zložky spoločnosti. O facebooku Polície SR, ktorý slúži na odhaľovanie dezinformácií a hoaxov asi netreba bližšie písať. Jeden pohľad na túto internetovú stránku ľahko postačí na zistenie, že nejde len o odhaľovanie konkrétnych správ, ale o širokospektrálne pokrývanie oficiálnej propagandy, v rámci ktorej Polícia SR komentuje, čo povedal Putin na sviatok MDŽ, rozpráva príbeh o stratenom psíkovi, či oznamuje s pravou propagandistkou vervou, že vlajka EÚ je všade symbolom slobody. Presne v duchu násteniek komunistického Zboru národnej bezpečnosti.

To však nestačí. Práce je veľa a ľudí málo. Preto už v júli minulého roku spustila polícia projekt, v rámci ktorého mohli snaživí občania nahlasovať dezinformácie a hoaxy. Samozrejme len tie, ktoré povedia nepriatelia liberalizmu, skrátka dobrá. Polícia vtedy uviedla na svojom statuse:

Analytický tím Prezídia Policajného zboru zameraný na boj proti dezinformáciám posilnil svoje kapacity, vďaka ktorým necháva otvorený príjem súkromných správ 24 hodín denne 7 dní v týždni. Vaše správy sú pre nás nenahraditeľným zdrojom informácií na aktuálne masovo šírené dezinformácie, hoaxy a podvody. Ste pre nás najlepším „softvérom“ na ich monitoring a nesmierne si Vašu podporu vážime.

Nahlásené evidujte

K najzaslúžitejším pomocníkom pri vyhľadávaní nepriateľov demokracie, konšpirátorov a zradcov patrí nepochybne Ján Benčík, ktorý môže ostatným slúžiť ako vzor. Zriadil blog, veľmi cenený v liberálnom prostredí, propagovaný oficiálnymi médiami a hojne citovaný. Osvedčil sa počas veľkého covidového cvičenia, aj počas konfliktu na Ukrajine.

Za vzorovú možno označiť aj reakciu Jána Benčíka na situáciu, keď jeho nepriatelia použili voči jeho osobe rovnaké metódy ako on. Tak ako on rád nálepkuje a označuje druhých, tak aj jeho označili vo februári 2022 za „vojnového štváča, vlastizradcu a udavača“. A čo by ste povedali, prišla polícia a tých, ktorí tak uvedomelo vtedajšieho poslanca Benčíka nahlásili ani nepochválila a ešte ich aj poriadne prelustrovali. Media potom písali, že poslanec Benčík „čelil nepríjemnej návšteve“. A čo ak aj kvôli „odhaleniam“ pána Benčíka čelili nejakí ľudia nepríjemnej návšteve?

Lenže tu musíme byť uvedomelí, podobne ako poslanec Osuský, ktorý rozdeľuje bombardovaných na takých, ktorí si to zaslúžili a takých, ktorí si to nezaslúžili. Aj on je pre nás žiarivým vzorom a jeho metódu môžeme aplikovať aj na udávanie: niektorí si to skrátka zaslúžia a iní nie.

V závese za veteránom „ucha vlasti“, ako znelo označenie tohto úctyhodného povolania počas Francúzskej revolúcie, Jánom Benčíkom, idú ďalší konštruktéri zoznamov nespoľahlivých živlov: Andrej Bán, Jakub Fila či Michal Trnka.

Slušní občania, robia slušnú spoločnosť

Črtajú sa tu pred nami kontúry budúceho ideálu slušného občana. Musí byť pozorný a bdelý, aby mu nič neuniklo, predovšetkým škodcovia pokroku. Musí sa ich preto naučiť rozpoznávať, k čomu slúži štúdium vedeckých periodik ako *SME*, *Denník N*, *Aktuality*, *StartitUp*, *HN*, *Postoj*, *Pravda a iné slušné médiá*.

Keď ich už vie rozpoznávať, musí bdelo sledovať okolie, aby mu náhodou neunikli. Nenávisníci, konšpirátori a dezinformátori sú totiž rafinovaní a namiesto toho, aby sa išli sami udať, maskujú svoju činnosť.

Slušný občan musí byť odvážny a nesmie zaváhať. Akonáhle odhalí škodcu demokracie, musí ho nahlásiť. Príbuzenstvo a podobné prežitky nepadajú na váhu. Nezabúdajme, že tou najviac nedemokratickou inštitúciou je rodina!

Keď už je všetko nahlásené, treba viesť o všetkom riadnu evidenciu. Nikto, kto už je na zozname, nebude behať a nekontrolovane hejtovať.

Jediná nezrovnalosť v tomto nastupujúcom trende sa dá vypožorovať v tom, že napriek vzniku množstva nových politických strán, ktorých cieľom je slušné Slovensko, a napriek tomu, že v ich radoch sú práve najväčší konšpirátorobijci, žiadna z týchto strán nemá v programe tento jednoduchý a účinný spôsob ako rýchlo a ľahko uskutočniť slušné Slovensko. Dúfajme aspoň, že to, čo zanedbali uviesť do programu, doženú usilovnou prácou praxi.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/spiclovanie-udavanie-a-evidovanie-tri-stupne-k-slusnej-spolocnosti-na-slovensku/>